PROPERTY OF ACKU

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان و مال جهادکنند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

به‌دنبال آفتاب؛

کردشی در چند رسالهٔ استاد شهید

ص۳

دور ششم -سال چهاردهم - شمارهٔ نهم ۲ جوزای ۱۳۹۴ ۴ شعبان المعظم ۱۴۳۶ 23 May 2015

نشست گروه بین المللی تماس در ارگ

■ مصباح شعیب

نشست گروه بین المللی تماس برای افغانستان پنجشنبهٔ هفتهٔ گذشته در ارگ با حضور نمایندگان پنجاه کشور و سازمان بین‌المللی برگزار شد. محور اساسی بحث این نشست، صحبت در مورد مسایل امنیتی و اقتصادی عنوان شده است. با خروج نیروهای بین المللی، شرایط امنیتی در ماه های اخیر در کابل و برخی از ولایت های دیگر افغانستان وخیم شده و نیروهای امنیتی و دفاعی کشور در جنگ علیه شورش گری تلفات زیادی داده اند.

در این نشست محترم صلاح الدین ربانی وزیر امور خارجهٔ کشور تاکید کرد که، هنوز هم چالش های امنیتی در افغانستان حل نشده و این کشور به کمک های جامعهٔ جهانی نیازمند است. آقای ربانی افزود: "پس از انتقال مسوولیت های امنیتی از نیروهای خارجی به نیروهای امنیتی و دفاعی کشور، میزان حملات دشمن با توجه به آغاز فصل بهار گسترده شده است، اما در مقابل نیروهای امنیتی کشور دشمنان مردم افغانستان را سرکوب کرده اند و همچنان باید بگوییم که هنوز چالش های زیاد فرا راه نیروهای امنیتی و دفاعی کشور قرار دارد". ص۷

هیاهو بر سر یک تفاهم نامه

■ وحید مژده

افشای این خبر که ریاست امنیت ملی افغانستان تفاهم نامه ای را با سازمان استخبارات نظامی پاکستان آی اس آی به امضا رسانیده است، هیاهوی بسیار برانگیخت. از پارلمان تا شبکه های اجتماعی همه یک صدا به تقبیح این کار پرداخته و حتی کسانی را که دست به این کار زده اند، متهم به خیانت ملی نمودند.

بیشتر مخالفین امضای قرارداد کسانی اند که قبلاً امضای قرار داد امنیتی با امریکا را یک پیروزی برای افغانستان خوانده و حتی در جریان امضا یا تصویب آن، حتی مطالعه و بحث روی آنرا نیز ضیاع وقت می دانستند تا مبادا چند ساعت از این فیض عظیم فوت شود و کشور از این موهبت بزرگ بدور ماند! این جماعت نمی دانند که امضای این تفاهم نامه با آی اس آی بخشی از سفارش هایی است که در قرارداد امنیتی با امریکا آمده است. در مقدمهٔ توافق نامهٔ امنیتی با امریکا چنین آمده است:

"با تاکید مجدد بر حمایت دوامدار طرفین برای ایجاد میکانیزم های همکاری و هماهنگی منطقوی به هدف تحکیم امنیت و ثبات از طریق رفع تنش ها، ابهامات و سوء تفاهمات."

چرا باید حکومت وحدت ملی را بخاطر امضای این تفاهم نامه مورد ملامت قرار دهیم و رهبرانش را به خیانت ملی ص۶

شورای ملی و فعالیت های آن پس از ختم دورهٔ قانونی

■ تکساری

به اساس قانون اساسی افغانستان انتخابات پارلمانی باید در اول سرطان سال پنجم تکمیل و پارلمان جدید به کار خود آغاز نماید. تعدادی به این باور رسیده اند که پس از اول سرطان ادامهٔ کار ولسی جرگه مشروعیت نخواهد داشت و دولت در مورد و چند و چون انتخابات در یک سکوت مرگبار قرار گرفته است. نهاد های انتخاباتی می گویند که قانون اساسی در مورد دوام کار پارلمان ساکت است و بهترین راه از این برون رفت فقط انتخابات می باشد.

بر اساس مادهٔ ۸۳ قانون اساسی دورهٔ کاری پارلمان به پایان رسیده و لازم بود که انتخابات ظرف ۳۰ الی ۶۰ روز قبل از پایان دورهٔ کاری ولسی جرگه برگزار می گردید. در حالیکه یکی از ماده های موافقت نامهٔ حکومت وحدت ملی اصلاحات در نظام انتخاباتی است که باید توسط یک کمیسیون به میان آید و این کار تا هنوز آغاز نگردیده است. رئیس کمیسیون انتخابات در مجلس پارلمان اظهار داشت که، قبل از فرا رسیدن زمستان امکان انتخابات پارلمانی وجود ندارد؛ زیرا این انتخابات به ۸۰ میلیون دالر نیاز دارد. اگر دولت این پول را در اختیار کمیسیون قرار دهد، این احتمال وجود دارد که کمیسیون طی ۵ ماه قبل از فرا رسیدن فصل سرما

انتخابات را بر گزار نماید. کمیسیون آماده بود که در دوم ثور ۱۳۹۴ انتخابات را برگزار نماید، اما تمویل کننده گان خارجی از پرداختن این پول خود داری کردند و پرداخت این پول را مشروط بر اصلاح کمیسیون انتخاباتی خواندند. به گفتهٔ نورستانی، کمیسیون طرح خود را در ماه میزان ۱۳۹۳ به دولت فرستاده است، ولی تا اکنون جواب دریافت نکرده است.

تمام بودجهٔ انتخابات در گذشته از سال ۲۰۰۱ به این طرف از سوی خارجی ها تمویل می گردید، اما در هفتهٔ گذشته کشور های تمویل کنندهٔ انتخابات از قطع این کمک ها خبر دادند و ص۴

په هیواد کې د ناامنیو اوج

او د پاکستان سره د استخباراتي همکارۍ تړون!

۲مخ

همه امور وابسته به امنیت است!

ص۲

چگونه‌گی راه های تحکیم امنیت در بدخشان

ص۴

با صدور حکم دادگاه ابتدائیه؛ پروندهٔ قتل فرخنده پایان یافت

ص۴

حکم محکمه در مورد اعدام مرسی

ص۶

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: شهید استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیئت تحریر
آدرس: کوچهٔ اول سرک لیسهٔ نادریه – عقب تلویزیون نور.
شمارهٔ تلفن:۰۷۸۸۴۰۸۶۳۵ / ۰۷۷۲۰۳۶۴۱۲
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo&hotmail.com

سرمقاله

همه امور وابسته به امنیت است!

افزایش نا امنی در اکثر نقاط کشور، بخصوص در این اواخر در شمال و شمال شرق، تشدید حملات انفجاری و انتحاری، بر نگرانی های شهروندان کشور افزوده است. سال هاست دشمنان تعریف ناشده، از مردم بی دفاع کشورما قربانی می گیرند، به امنیت و ثبات کشور صدمه می رساند. از آنجایی که همه امور در کشور وابسته و منوط به امنیت می باشد، بناءً در فضای نا امنی، جنگ، انتحار، انفجار چه می توان کرد؟

تأمین امنیت و ختم جنگ باید در اولویت کاری حکومت باشد. زمزمه های صلح به صدای عنقا می ماند، جدال ها بر سر تقسیمات قدرت سیاسی، ترتیب و پیشکش پلان های بلند بالای صد روزه که در نبود امنیت و هزینهٔ آن می دانیم چقدر عملی است؟ سفرهای بیرونی، ترافیک مهمانان کشورهای دور و نزدیک به کشور و زدو بند های سیاسی پشت پرده، جدال بر سر توافقنامه هایی که خود به توافق نرسیده ایم، و... چنان حکومت وحدت ملی را مصروف گردانیده که فکر می شود این حکومت، در انجام. کارخانه‌گی اش کوتاه آمده است. از سویی هم، بحران ها و نا امنی های درون کشوری، خود مانع کلان فرا راه ثبات و توسعه به شمار می رود.

حکومت وحدت ملی، مبارزه با فساد اداری را از یاد برده است، در برابر بلند رفتن سرسام آور قیمت های مواد اولیه و پایین آمدن ارزش افغانی در برابر دلار امریکایی که مردم را زمینگیر کرده است، بی توجه به نظر می رسد. با وجود سر و صداها، از برگزاری انتخابات دور هفدهم مجلس نمایندگان و تعهد برگزاری انتخابات شوراهای ولسوالی ها تا هنوز خبری نیست. تکرار تعهد از اصلاحات در نظام انتخاباتی و امور دیگر برای مردم خنده آور شده است. توزیع تذکرهٔ الکترونیکی به اتباع کشور که نیاز هویت و تعیین کنندهٔ نفوس کشور است راه اندازی نمی شود و بسا موارد مهم دیگری که حکومت یا مجال فکر کردن بالای آن را نمی یابد و یا اراده وجود ندارد!

دولت همان طوری که در بیشتر از ده سال جنگ و نا امنی، وضاحتی برای مردم ارائه نداده، در مورد نا امنی های اخیر و تهدید و ظهور دشمن جدید نیز مهر خاموشی بر لب نهاده است. امضای توافق نامه ها و پیمان ها هم ره بجایی نبرد، یا اینکه ظرفیتی در پیگیری و چگونگی استفادهٔ آن ها در نزد حکومت وجود ندارد!

دولت باید برنامه و راهبرد سنجیده شده و فعال را که کشور و مردم در عرصه های گونه گون متضرر نشوند، در پیش گیرد. معلوم می شود که جنگ و نا امنی در کشور ما به زودی رو به خاتمه یافتن نیست. راه دراز و دشواری پیش روست که گام گذاشتن اندرین راه، عزم راسخ، تدبیر و ارادهٔ قوی و شکست ناپذیر می طلبد!

په هیواد کې د نا امنیو اوج او د پاکستان سره د استخباراتي همکارۍ تړون!

■ رفيق بحر

پداسي حال کي چي د ملي وحدت د ګډ حکومت د رامنځته کېدو سره سم، د افغانستان او پاکستان تر مينځه اړيکي ورځ تر بلي پياوړي کيږي او د ولسمشر غني پاکستان له سفر وروسته د افغانستان په تاريخ کي د لومړي ځل لپاره د پاکستان د ملکي او نظامي لوړپوړو چارواکو (ولسمشر، صدراعظم، لوي درستيز او استخباراتو د مسوول) تګ راتګ افغانستان ته په بې سابقه توګه ډېرشوی دی، افغانان دغه حالت په ډېر دقت سره څاري او د تعجب سره پوښتنه کوي چي: آيا اشرف غني او د هغه امنيتي سلاکار حنيف اتمر کوم جادو کړی؛ چي په مياشت کي يو ځل د پاکستان لوی درستيز او د استخباراتو مسوول راحيل شريف او رضوان اختر افغانستان ته راځي؟! او که د پېښور د پوځي ښوونځي پېښي د پاکستان له افغانستان سره په سياست کي دغه ملموس توپير راوستی دی او يا دا

کوي او د امنيتي او استخباراتي همکاريو نوی باب به پيلوي؛ چي له مخي يې پاکستان ته دا وسله هم ورکړای شوه؛ چي يو ځل بيا د افغانانو د نېولو لړۍ پيل کړي او هم د افغانانو په زور له پاکستان څخه د راويستلو بهانه په لاس ورشي.

پاکستان خو د خپلو وسله والو مخالفينو د ګوابښ لاندي راتګ لامله، دغه نوي سياست ته تن ورکړی، څو د مولانا فضل الله او د هغه په څېر خپل وسله وال مخالفين د افغانستان په ملاتړ په لاس ورشي، خو آيا افغان دولت هم تر اوسه د نوې دوستۍ کومه بيلګه لاسته راوړې ده او آيا د پاکستان لخوا د افغانستان د وسله والو مخالفينو د جګړې را غونډولو وعدې ورکولو توان ريښتيا هم له پاکستان سره شته دی؟

که چېرې پاکستان پدې کي صادق وايې او يا ورسره دا توان واې، نو تر

وزيرستان پر ځای په شمالي ولايتونو کې پر مخ بوځي؛ چي دغه کار د پاکستان لپاره يو ډېره غټه لاسته راوړنه ده او لکه چي د ايمل کانسي امريکا ته په سپارلو کي پاکستان خپل اسلامي هويت له لاسه ورکړی وو، څو غټه ښه لاسته راوړي، داسي د افغانستان سره دوستي غوره کول ورته د اوږدې مودې دښمنۍ وروسته د ايمل کانسي د موضوع څخه کم ندي.

خو د ټولو څخه مهمه لاسته راوړنه به افغانستان ته دا اوسي چي افغانستان سولې ته ورسيږي او د سولې کيلي که تر څه بريده د پاکستان څخه ممکنه اوسي، نو ډېره برخه يې د افغان دولت د مخالفينو پورې هم تړاو لري؛ چي ژر تر ژره پدې اړه وسله والو مخالفينو ته ډاډ ورکولو سره پرمختګ وشي؛ ځکه که داسي ونشي نو پاکستان به هر څه لاسته راوړي او افغانستان به ((څه چاړه تېره او څه آبي ورسته)) له پيښې سره مخ شي، چي بيا به ددغه امنيتي او استخباراتي همکاريو د تړون ګټي يوازې يو خوب اوسي؛ چي

چي د پاکستان واکمنانو کومه داسي نوې غوره پروژه اخستې ده؛ چي د پاکستان له تاسيس له ورځي راهيسي تر دا مهاله دغه هيواد پکې د افغانستان سره د اړيکو په ښه والي کې له دومره چټکتيا څخه کار ندی اخستی او لامله يې د څو لسيزو راهيسي خپله لرلې پاليسي د افغانستان په اړه له يوې مخې يو سل او اتيا درجې بدله کړې ده؟!!

خو ددې سره سره، چي کله د خلکو ګوند څخه پخوانی ولسمشر آصف زرداري او صدراعظم سيد يوسف رضا ګيلاني زمونږ هيواد ته رادرومي او کله بيا د مسلم ليګ ګوند صدراعظم نواز شريف او امنيتي مسوولين يې؛ د افغانستان پر خلاف د وسله والو مخالفينو په عملياتو کې (چي د پاکستان لخوا د دوستۍ او باور يو نوی باب رامنځته شوی) لا هماغسې، ورځ تر بلې اضافه راځي او د امريکا د وړاندويني سره سم دوه زره پنځلسم کال له تېر کال څخه هم خونړی ګرځيدلی او د افغان دولت لپاره يې يو ګوابښ رامينځته کړی دی؛ چي يواځې په يوه مياشت کې د قضاء او څارنوالۍ پر خلاف درې بريدونه ترسره شوي او هم يې هره ورځ يو قاضي ټارګټ ګرځي او کله بيا د عدليې وزارت مخې ته بريدونه ترسره کيږي او د نظامي اهدافو تر څنګه د ملکي اهدافو کچه هم ورځ تر بلې لوړيږي.

نو آخر کوم باور دی چي افغان دولت بالآخره د پاکستان سره د استخباراتي همکارۍ داسي سند هم لاسليک کوي چي له مخې به يې د ګډ دښمن څپلو لپاره (لکه چي نواز شريف کابل کې د خپلې وينا پر مهال ويلي وو، چي: د افغانستان دښمن زمونږ دښمن دی) په يو وخت عمليات

اوسه به يې د نا امنيو صعودي سير په نزولي حالت بدل کړی واې؛ پداسي حال کي چي د دولت پر خلاف د مخالفينو عمليات ورځ تر بلې زياتيږي او د جنوب او ختيځ ولايتونو تر څنګه اوس شمال ولايتونه او پخپله پايتخت هم، ورځ تر بلې ډېر له ګوابښ او نا امنيو سره مخ کيږي. که د سولې د هڅو په لړ کي افغان دولت کوم ډاډ لاسته راوړی اوسي، نو بايد چي ولس ته يې ګوته کړي څو ولس د افغان دولت په روان سياست باوري شي.

که مونږ افغانانو ته د هيواد د آبادۍ او بيا رغاونې له اړتيا څخه د سولې اړتيا ډېره غوښنه ده، او د طورخم ـ جلال آباد په سړک باندې د پاکستان لخوا د کار بيا پيلېدل، يو نيک شګون دی؛ چي د څو کلونو راهيسي پاکستان ددغه سړک د دوه مخيزه کولو پروژه په ځان اخستې وه او څو کلونه پرې کار ولاړ وو، مګر د هغو ويجاړيو تدارک نشي کولای چي د پاکستان لخوا ورسره زمونږ هيواد مخ شوی دی او که چيرې د شمالي وزيرستان څخه د ازبک، ترکمن، چيچن، عرب او نورو جنګياليو د تيت کولو لپاره د پاکستان بمبارۍ د يوې نوې پروژې له امريکا څخه د اخستلو غمازي کوي، نو بيا د پاکستان لخوا د افغانستان لپاره د دومره پروژې پر ځان منل وړه خبره ده؛ ځکه پاکستان ښايي څو برابره غوښنه پروژه پر مخ بوځي؛ چي له مخې به يې وزيرستان او د ډيورنډ ليکه زمونږ د هيواد د شمالي ولايتونو ته وغځيږي؛ پاکستان به خپله جګړه د نوې پروژې له مخې د

پاکستان به ورڅخه ګټه پورته کړې اوسي خو افغانستان به يې هسې په طمع شپې سبا کوي.

ددې تړون په اړه د ولس په مختلفو پرګنو کې د بې باورۍ رامينځته کېدل، له ګډ حکومت څخه غواړي چي ژر تر ژره د يو ملي ډيالوګ او ټولو سياسيونو لپاره په ګډ کنفرانس کې معلومات ورکړای شي. ورنه ډېر امکان شته دی چي د ګډ حکومت ورځې نورې د حساب شي او د پارلمان له ليارې د ملي خيانت په تور د ولسمشر په شمول امنيتي مسوولين د قهر د څپې لاندې راشي او وړاندې لدې چي د برېښنايي تذکرو د ويش په نتيجه کې، په راتلونکی کې د پاکو ټاکنو څخه برخمن شو، د يو داسې بحران سره مخ نشو؛ چي له اوسني حاکم ټيم څخه لا زيات نا معقوله شخص ته (چي آساسي قانون يې پداسي شرايطو کې وړاندوينه کوي) د افغانستان برخليک ونه سپارلی شي.

د افغانستان او پاکستان ترمينځه اوږده دښمني او ډيرې پخوانۍ ستونزې لکه د ډيورنډ صفري نقطه او استراتيژيک عمق او د اوبو په سر لانجه، دغه ټول مسايل ډېر حساس مسايل دي؛ چي هر دولت يې د حلولو توان نلري؛ داسې نشي چي ډاکټر اشرف غني د متفکر مغز لرلو د هغو نغمو د آغيز لاندې په راتګ سره (چي لويديځو رسنيو دده لپاره وغږولې، څو ټاکنې وګټي) چيرې ددې جرات ونکړي چي ګويا کولای شي داسې مهم تاريخي مسايل هم د پاکستان سره د نوازشريف او راحيل شريف په يوه خوله خندا سره حل کړي!

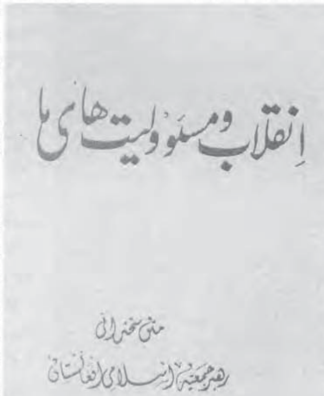

به‌دنبال آفتاب!

گردشی در چند رسالهٔ استاد شهید

نویسنده: ضیاءالحق مهرنوش

۴– رسالهٔ انقلاب و مسوولیت‌های ما

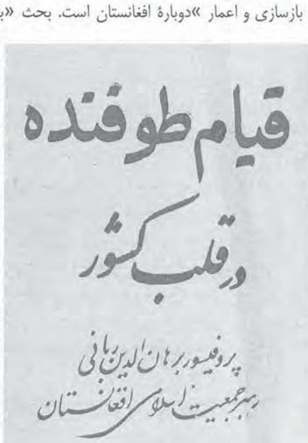
این رساله، چنان‌که از فحوای آن بر می‌آید، یکی دو سخنرانی استاد شهید است که به‌همکاری مجلهٔ «میثاق خون »از نوار پیاده شده و اقبال چاپ یافته است. از آن‌جایی که نام این رساله «انقلاب اسلامی و مسوولیت‌های ما » است، استاد شهید در برگ‌های آغازین این رساله، گران‌مایگی و ارزش انقلاب اسلامی را این گونه توضیح داده است: «در هر انقلاب، دو مرحله خیلی‌ها مهم و عمده است: آغاز انقلاب و پایان کار. در انقلاب‌ها، مرحلهٔ پیروزی انقلاب...نهایت مهم و بسیار مشکل است «(ربانی، ۱۳۷۲ .(۷ –۶ »بحث خیلی‌ها اساسی و ارزندهٔ دیگری که در این رساله مطرح شده است، بحث آینده سازی است: «امروز، دیگر دوران خودسازی است، دوران همستگی و دوران کارهای سازنده‌یی است که بتوانیم در اثر آن، نیروی سرتاسری جمعیت را به‌عنوان پاسدار نیرومند انقلاب اسلامی، به‌عنوان حافظ وحدت ملت افغانستان، به عنوان نیروی قوی و مستحکمی که در برابر هرنوع خطرات داخلی و خارجی آماده بوده باشد، [بسازیم]. باید خود را به این مرحله برسانیم و در این جهت گام‌های سازنده و موثری بر داریم » (همان‌اثر، ۱۴– ۱۵). همچنان، در این رساله، همچون دیگر رساله‌ها، بحث چگونگی روی‌کار آمدن حکومت آینده مطرح شده است. نکتهٔ دیگری که در این رساله افزوده شده است، گفتمان «تمامیت ارضی» است. (همان‌اثر، ۱۶) و استاد شهید، در این زمینه حفظ و نگهبانی تمامیت ارضی نیز، دیدگاه روشن و آفتابی دارد.

مطرح کردن بحث حکومت شمال یکی گفتمان‌های رایج همان زمان بوده است. این برچسپ امروزی نیست. در همان آغاز پیروزی جهاد، گروه‌های مخالف، نام ـ لقب ـ «جمعیتِ شمال»را به‌جمعیت اسلامی افغانستان داده بودند که استاد شهید، بیش‌ترین نگرانی را از همین ناحیه داشته اشت. چنان‌که یادآور می‌شود: ...« یکی از مشکلاتی که در طول سال‌های گذشته و تا حال هم آثار [آن] در بعضی جاها مشاهده می‌شود، تبلیغات گمراه کننده‌یی است که علیه جمعیت اسلامی به‌راه انداخته می‌شود که گویا مربوط به شمال افغانستان است. مسئلهٔ زبان، نژاد و قومیت را دشمنان اسلام و دشمنان انقلاب اسلامی در میان جمعیت مطرح می‌کنند. در حالی که واقعیت چنین است که یگانه سازمانی که به‌حق می‌تواند تمثیلگر آرمان قومیت‌های مختلف در کشور... باشد، آن‌هم جمعیت اسلامی است. در حالی که می‌شناسیم سازمان‌هایی را که تنها مربوط به یک قریه اند، سازمان‌هایی را که مربوط به یک ولسوالی اند. اما جمعیت اسلامی‌مان مربوط به همهٔ مردم افغانستان و مربوط همهٔ ولایات کشورمان هست. در دفاتر ما احصائیه‌های عینی نشان می‌دهد که در این‌جا به معیار قوم، نژاد و زبان هیچ نوع عملی صورت نگرفته و از برادران پشتو زبان و فارسی زبان و کسانی از هرجایی که هستند، نظر به استعدادشان در میان دفاتر جمعیت مشغول کار اند. حتا به‌لطف خداوند، دلیل روشنی بر علیه همهٔ تبلیغات گمراه‌کننده در دفاتر جمعیت سراغ می‌شود که برادرهای پشتو زبان ما، نظر به‌صلاحیت و استعدادشان، در داخل ارگان‌ها و دفاتر جمعیت بسیار زیاد هستند نسبت به سایر برادران‌شان. این هم بیانگر این حقیقت است که اصلاً هیچ نوع مسئلهٔ زبان و نژاد در داخل جمعیت نبوده و هرگز نخواهد بود. اما گاه‌گاهی، یک‌تعداد عناصری که اصلاً نمی‌خواهند انقلاب اسلامی افغانستان به‌پیروزی برسد و یک‌عده مردمی که اصلاً در راه پیروزی انقلاب اسلامی، موانعی را که در گذشته ایجاد کردند و به ناکامی رو به‌رو شد؛ آخرین تیرهای ناکام و آخرین حیله‌ها و نیرنگ‌های خود را به نام زبان، قوم و نژاد در میان جمعیت می‌خواهند مطرح سازند »(همان‌اثر، ۲۰ تا ۲۳).

در این رساله نیز به وحدت و یک‌پارچگی تاکید شده است (همان‌اثر، ۳۶). همین‌گونه استاد شهید در این رساله نیز، یادآور شده است که: «وحدت و یک‌پارچگی مطلب بسیار اساسی و بنیادینی است، باید هرکاری که مانع وحدت می‌شود، تفرقه به‌نام قوم، به‌نام نژاد، به‌نام جوان و پیر، به‌نام مکتبی و غیر مکتبی، به‌هر نامی، هرگونه تفرقه‌یی که دیده می‌شود، جلوش را باید با قوت بگریم (همان‌جا). او [استاد شهید]، به‌صراحت یادآوری می‌کند که «جمعیت اسلامی در راه تشکیل یک‌حکومت مرکزی و یک‌حکومت قوی، تمام صلاحیت‌های خود را به‌کار خواهد بست که باید در افغانستان عزیز، مخصوصاً در دوران انتقالی، یک‌حکومت قوی به‌میان بیاید و اگر بعدتر، بازهم حکومت قوی و نیرومندی به‌میان نیاید؛ بازهم هم‌کارهای دلسوازانه و مخلصانهٔ جمعیت با هر اداره‌یی که تشکیل می‌شود، ادامه خواهد یافت... (همان‌اثر، ۳۸).

از نکته‌های اساسی و ارزشمند دیگری که استاد در آن زمان به آن اشاره کرده است، این است که برای ساختن و رسیدن به‌یک‌دولت نیرومند مرکزی، داشتن یک‌حزب نیرومند و قوی را ضروری و اساسی دانسته است. همان‌گونه که از رویکردهای تاریخی ـ سیاسی تجربه داریم، هنوز هم جای یک‌حزب همه‌شمول، فراگیر و... خالی است؛ ارچند احزاب زیادی در افغانستان، بنابر هر برهان، روحیه و زمینهٔ کارکردی، فعالیت دارد، ولی اگر از راستی نگذریم، حتا در همین شرایط نیز، حزب فراگیر و افغانستان‌شمول مثل جمعیت اسلامی نداریم. اگرچه شاید یک تعداد جمعیتی‌های قدرت‌خواه، همان‌گونه که استاد نیز، در لابه‌لای سخنان گران‌مایه‌اش اشاره کرده است، برای رسیدن به‌خواست‌های خویش، جمعیت را ترک کرده باشند اما بازهم، جمعیت اسلامی، نیرومندترین حزبی است که از زمان بنیان‌گذاری‌اش تا اکنون، در هر حال و با هر شرایط، برای مردم، در کنار مردم و در خدمت مردم بوده و هست.

در رسالهٔ «انقلاب و مسوولیت‌های ما»، آخرین نکته‌یی که استاد به آن پرداخته کرده و درباره‌اش سخن گفته است، «مسئلهٔ بازسازی و اعمار »دوبارهٔ افغانستان است. بحث «بازسازی و اعمار مجدد » افغانستان، واپسین بحثی است که استاد شهید، در این رساله ـ انقلاب و مسوولیت‌های ما «درباره‌اش سخن زده است.

۵– رسالهٔ قیام توفنده در قلب کشور

همان‌گونه که از لابه‌لای گفته‌های استاد شهید بر می‌آید، این رساله پسایند سخنرانی است که استاد شهید، در پیوند به قیام سوم حوت مردم مبارز، شریف و نجیب کابل ایراد فرموده است. چنان‌که گفته است: «قیامِ قهرمانانهٔ مردم انقلابی و مسلمان ما در سوم حوت، در شهر کابل، بیانگر این حقیقت است که با همهٔ دسایس و توطیه‌های دشمن، در جهت فاسد ساختن قلب پرشور و زندهٔ افغانستان که دشمنان ما

ص۵

چگونه گی راه های تحکیم امنیت در بدخشان

■ عنایت

بدخشان یکی از ولایت های سرحدی افغانستان است که به سه کشور همسایه چون پاکستان، چین و تاجیکستان مرز مشترک دارد. این ولایت از گذشته های دور زبان زد عام و خاص در تعمیم فرهنگ تساهل و مدارا و هم پذیری بود. مردمان این سرزمین نه تنها با افراد بومی رفتار مناسب داشتند، بلکه با کسانی که از راه های دور، جهت کار و بار و تعاملات تجاراتی و بازرگانی به بدخشان می رفتند، برخورد انسانی و رفتار نیک داشتند.

بدخشان از لحاظ هویتی مصداق خوب، برای همه بود. این جا از تعاملات بد، خشونت، جنگ و آدم کشی خبری نبود. در کنار این همه اوصاف و سجایایی نیک و انسانی مردم بدخشان شهرت خاص، به سرسپردگی، مردانه‌گی، دشمن ستیزی و و طن دوستی داشتند. مردم بدخشان آمادگی دفاع را از حریم خود داشتند. دوره های جهاد علیه اتحاد جماهیر شوروی وقت و مقامت سرسختانۀ آنان در برابر تجاوز طالبان از مثال های زندۀ اند که نسبتی به بدخشانیان در کنار سایر مردم شریف افغانستان عزیز دارد. با این همه شوربختانه از چند سال بدین‌سو چند ولسوالی سرحدی بدخشان درگرداب نا امنی‌ها می سوزد و با گذشت هر روز بدخشانیان عزیز قربانی می شوند.

این که چه عواملی در نا امنی های بدخشان دخیل است، بارها گفته شده است و در نشست مردم طی هفتۀ گذشته، عوامل نا امنی در بدخشان تذکر داده شد. به نظرم حالا ریشه هایی موضوع نا امنی برای همه مشخص شده است. هم دولت، هم مردم و هم روشنفکران خوب می دانند. بدخشانیان در هر جایی که هستند می گویندکه عوامل نا امنی‌ها در بدخشان، اختلافات ذات البینی متنفذین و وکلای بدخشان، سیاست مسلح سازی بر ضد یکدیگر بر سر منافع شخصی، موجودیت معادن لاجورد و دیگر ذخایر زیر زمینی، به طور طبیعی هم سرحد بودن بدخشان به پاکستان، در بعد بیرونی تردد باندهای مافیا، موقعیت استراتیژیک بدخشان و نزدیکی آن به چین و کشورهای آسیای میانه از عوامل اساسی نا امن‌سازی این ولایت خوانده شده است.

از عمده ترین پرسش های که تا اکنون ذهن مردم را به خود مغشوش ساخته، این است که دولت تصمیم ندارد، به موضوع نا امنی های بدخشان رسیدگی نماید. خیلی ها به این باور هستند که دولت مرکزی در نا امن سازی بدخشان دست دارد. هرچند تشکیل یک لوای ضربتی به منظور مهار دشمن در بدخشان منظور شده است، اما تا هنوز معلوم نیست که این لوا حمایت مالی و لوژستیکی می شود یا خیر؟ روی هم رفته دولت مرکزی اگر می خواهد امنیت در بدخشان برگردد. به موارد ذیل در کنار سایر موارد نیز توجه داشته باشد.

۱- برای برگشت ثبات در بدخشان باید دولت از قیام های مردمی حمایت کند. چون قیام مردمی در ولسوالی تکاب بدخشان نتیجۀ خوب داد. دولت مرکزی، نیروهای خودجوش را که انگیزه و تجربۀ جنگ را در برابر طالب و تروریست ها دارند باید مدیریت کند. با توجه به تجربۀ برخی از مناطق دیگر، این نیروها چنان باید حمایت و مدیریت سالم شوند که با گذشت زمان به نیروهای خود سر و درد سرساز نباید تبدیل شوند. بلکه این نیروها پاسخگو در برابر اعمال شان به نیروهای امنیتی کشور بوده باشند.

۲- معدن لاجورد و دیگر ذخایر زیر زمینی از انحصار افراد سود جو و زورگو بیرون شود. زیرا تجربه نشان داده است، لاجورد در بدخشان به جای این‌که برای مردم رفاه و آسایش فراهم کند، غم و رنج به بار آورده است. در تمام دنیا معادن ثروت ملی است. قوانین اساسی کشور نیز به این موضوع تأکید دارد. اما در افغانستان به ویژه معادن هنوز ملی نشده است و به جای این که به دسترخوان مردم نان پهن کند، غم پخش می نماید. دولت مرکزی باید اقتدار خود را به منابع زیر زمینی توسعه بخشد و به خود کامه‌گی چند تا افراد معلوم الحال در بدخشان پایان بخشد.

۳- دولت مرکزی به ویژه شورای امنیت ملی، توجه کند که (شورای عالی صلح) در بدخشان وظایف خود را به درستی انجام نداده است. باید با نگاه تازه و رویکرد جدید در چگونگی صلاحیت‌ها و ظایف در کنار این شورا، در مناطق نا امن (کمیسیون تفاهم) را که متشکل از فرمانده‌هان جهادی، علما و ریش سفیدان محل اند، ایجاد نماید. به این کمیسیون وظیفه دهند، تا با افراد و اشخاصی که انگیزۀ ایدئولوژیک برای جنگ کردن را ندارند و در اثر نا رضایتی های شخصی به کوه رفتند، تفاهم و زمینۀ برگشت آنان را با ارائه ضمانت فراهم سازند.

۴- نیروهای امنیتی به ویژه قوای سرحدی در سرحدات و معابیری که گمان می رود، افراد دشمن از آن جا ها تردد می کنند، تقویت شوند.

۵- تغییرات مسؤولانه در رهبری ولایت به شمول (مقام ولایت، قوماندانی امنیه و امنیت ملی) باید در بدخشان در کوتاه مدت صورت گیرد. در دراز مدت تغییرات در سایر بخش ها و ریاست های ملکی و اداری بدخشان، صورت گیرد، تا روح تازه در چرخش ماشین این ولایت بخشیده شود و مصدر خدمت به مردم گردند.

۶. رویکرد شایسته سالاری باید در بدخشان نهادینه شود. به نظر من تغییرات بربنیاد شایسته سالاری و به دور از دخالت های سیاسی صورت گیرد. دست کسانی که در گذشته با دخالت شان در ادارۀ بدخشان تجربۀ خوب نداد، باید گرفته شود. وکلای بدخشان در گذشته در تعیین، تبدیل و منفکی یک ملازم مکتب دخالت می کردند. دولت مرکزی با درک واقعیت ها نباید اجازه بدهند این گونه مداخله های غیر مسوولانه در بدخشان صورت بگیرد.

۷- تا جاییکه من به عنوان یک بدخشانی از اوضاع داخل بدخشان خبر دارم، در میان نیروهای امنیتی قوماندۀ واحد در گذشته وجود نداشته است. هر ارگان به تنهایی در بخش خود عامل بوده و تشریک مساعی برای تعقیب، دستگیری و سرنگونی دشمن وجود نداشته است. به منظور بهتر شدن اوضاع تذکر می دهم که مرکز واحد قوماندە در سکتورهای امنیتی در مرکز بدخشان به منظور تعقیب و سرکوب دشمن ایجاد شود. به طور مثال: در فقدان هماهنگی نیروهای امنیتی بدخشان بود که در سال جاری شاهد دو رویداد خونین بودیم. عمق فاجعۀ رخداد آب خستک و وردوج، روح هر آزاده را می آزارد.

با صدور حکم دادگاه ابتدائیه؛
پروندۀ قتل فرخنده پایان یافت

■ اندیشه

دادگاه موظف در مورد پروندۀ فرخنده با صدور حکمی در مورد ۱۹ پولیس متهم به کار خود پایان داد. پنجمین و آخرین نشست دادگاه ابتدایی رسیده‌گی به پروندۀ قتل فرخنده روز سه‌شنبه تاریخ ۲۹ثور با صدور حکمی برای ۱۹ پولیس مؤظف در محل رویداد پایان یافت.

نجیب الله مجددی رئیس دادگاه در نشست علنی گفت: نظر به قانون اجراآت جزایی، حسیب‌الله آمر حوزۀ دوم پولیس، سید تیمورشاه آمر پلان و اپراسیون، غلام نبی مدیر جنایی، صالح محمد فرماندۀ تولی دوم و شاه محمد یکی دیگر از مسؤولان این حوزه، به دلیل غفلت وظیفه‌یی هر یک، به یک سال حبس محکوم شدند. هم‌چنین ناز محمد فرماندۀ پوستۀ محل رویداد، عبدالسمیع فرماندۀ بلوک حوزۀ دوم، محمد مقیم عضو کنترل منطقه‌یی حوزۀ دوم، جواد فرماندۀ پوستۀ ۰۲۰، عبدالصبور فرماندۀ بلوک دوم و ذبیح‌الله فرماندۀ پوستۀ مکتب افغان‌ترک، هریک به یک سال حبس محکوم شدند.

در عین حال سید اسماعیل معاون اداری حوزۀ دوم، حبیب‌الرحمان فرماندۀ پوستۀ عمومی ریاست قوای بشری و نورآغا عضو آمریت کشف حوزۀ دوم، در دو بخش غفلت وظیفه‌یی و عدم استفاده از صلاحیت‌های مربوطه، نسبت عدم موجودیت دلایل الزام برائت گرفتند. هم‌چنین احمدظاهر سرباز آمریت حوزۀ دوم، محمد حلیم معاون تولی دوم، عبدالوکیل سرباز حوزۀ دوم پولیس، اقبال سرباز پوستۀ مکتب افغان‌ترک و خواجه کاظم سرباز پوسته برائت گرفتند.

به گفتۀ قاضی دادگاه، این احکام لازم الاجرا نبوده و هر یک از متهمان پرونده می‌توانند در دادگاه‌های بعدی به صدور این احکام اعتراض کنند. قاضی دادگاه در ابتدای جلسه به حضار گفت که، روند رسیده‌گی به پروندۀ بانو فرخنده در ۱۶ ثور سال روان به اتمام رسیده بود. پس از تحقیق و بررسی‌های همه جانبۀ پرونده و رسیده‌گی به چند صد برگۀ قضایی امروز این احکام را صادر کردیم.

قاضی دادگاه هم‌چنان با رد اتهاماتی که در مورد علل تأخیر صدور احکام قضایی نیروهای امنیتی مطرح شده گفت، روند بررسی به یک پرونده نظر به قانون اجراآت جزایی، می‌تواند یک ماه را دربر گیرد؛ پروندۀ فرخنده به تاریخ ۹ ثور به دادگاه ابتدایی وارد شد. از ۱۲ ثور جلسات دادگاه آغاز شد و تا ۱۶ ثور ادامه یافت که در این مدت به پروندۀ ۳۰ تن از متهمان قتل فرخنده رسیده‌گی شد. پس از آن در طی ۱۱ روز به پروندۀ ۱۹ تن از سربازان متهم به غفلت وظیفه‌یی رسیده‌گی کردیم. پس در مجموع روند دادگاه رسیده‌گی به قتل بانو فرخنده ۲۰ روز را در بر گرفت.

بنابراین ما نه تنها در رسیده‌گی و صدور احکام این پرونده تعلل نکردیم، بلکه در مدت زمانی کمتر از آن چه قانون گفته احکام را صادر کردیم. با صدور این احکام پروندۀ قتل فرخنده بسته شد و در مجموع ۳۰ تن از افراد غیرملکی و ۱۹ تن از نیروهای امنیتی حکم دریافت کردند.

فرخنده دختر ۲۸ ساله، آموزش دیدۀ مدارس دینی در تاریخ ۲۸ حوت سال پار به اتهام قرآن سوزی از سوی افراد نادان و بی خبر از قانون، در مرکز شهر کابل کشته شد و سپس جسدش به آتش کشیده شد.

شورای ملی و فعالیت های آن پس...

در صورت قطع این کمک ها به تعداد ۸۵۰ کارمند مسلکی و فنی که صد ها هزار دالر بالای آن ها سرمایه گذاری شده است، کمیسیون آنها را از دست خواهد داد. نشست استجوابیۀ رئیس کمیسیون مستقل انتخابات با مخالفت هایی همراه بود.

رئیس جمهور از این کمیسیون حمایت می نماید و حاضر نیست تا بدنه های مهم این تشکل را تعویض نماید. آنچه از فضای پارلمان کشور شنیده می شد، ناتوانی این کمیسیون در برگزاری انتخابات می باشد. به گفتۀ آنها، این کمیسیون افغانستان را به پرتگاه کشاند و به گفتۀ ناظران بی طرف بین المللی، انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۴ یک خواب وحشتناک بوده است که بار دیگر باید تکرار نشود. تقلب، سوء استفاده، بر خوردهای سلیقه یی و عدم مدیریت درست از اتهامات مهمی است که این کمیسیون از خود انجام داده است و هیچگاه این کمیسیون از خود دفاع نتوانسته است.

رئیس کمیسیون در سخنرانی اش از آوردن اصلاحات در کمیسیون سکوت اختیار کرد. در حالیکه این اصلاحات باید ظرف چند ماه قبل صورت می گرفت و اکنون حکومت وحدت ملی به بی تفاوتی در برابر سرنوشت مردم متهم گردیده اند. این فرا خوانی کمیسیون به مجلس یکبار دیگر جنجال های انتخابات ریاست جمهوری و شورا های ولایتی را در اذهان مردم و مجلس زنده ساخت. هر نوع تاخیر در انتخابات پارلمانی برای مردم افغانستان ضرر بار خواهد بود. دو انتخابات ریاست جمهوری در سال های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۴ نیز با تاخیر همراه بوده است و این انتخابات نیز با چنین سرنوشتی دچار خواهد گردید و پارلمان با سرنوشت مبهم روبرو خواهد شد.

در صورتی که پارلمان پس از اول سرطان به کار خود ادامه ندهد، دولت به سوی استبداد و بی قانونی حرکت خواهد کرد و در صورت ادامۀ کار پارلمان، نبود مشروعیت این نهاد تقنینی دور از امکان نیست. هر نوع تاویل و تفسیر در ادامۀ کار پارلمان پس از اول سرطان یک بازی سیاسی خواهد بود و نمی شود بی کفایتی دولت را با چنین کلمات و حرف ها توجیه و تفسیر نمود. این بزرگترین مشکلی خواهد بود که دولت در برابر خود خواهد داشت و مشکلی بر دشواری های این سر زمین حواله خواهد شد.

په مشرتابه او انسان سازۍ کې د نبوي سیرت ونډه

څلور څلویشتمه برخه

ژباړه: اجرالدین اقبال

زموږ په نظر دا خانګړنه یوازې په اسلام پورې خانګړې ده؛ځکه نور ادیان تحریف او اړول شوي او تر ډېره یې خپل کمال له لاسه ورکړی دی .

مادي او الحادي ښوونځیو هم انسان څارویتوب ته ورنږدې کړی؛خو نړیواله اعلامیه انسان ته د دین بدلول جایز ګڼي.

۱۳_د اسلامي اعلامیې یوولسمې او د نړیوالې اعلامیې څلورمې مادې انسان ته د ازادۍ حق مطرح کړی؛خو په داوړو کې خورا توپیر دی؛ځکه اسلامي اعلامیه ښکاره وایي،چې انسان په طبیعي توګه ازاد پیدا شوی او هر ډول مریینه او زبېښل یې منع دي او ازادي د خدای دعبادت طبیعي پایله ګڼي،چې د ناپوهانو د پوهېدنې پر خلاف،له عبادته مراد،خدای ته سټروالی ور ښېل نه دي؛ځکه هغه مطلق غني دی؛خو نړیواله اعلامیه د انسان هر ډول اسارت او خواري او د مریینې نظام ناروا بولي، بې له دې چې د ازادۍ بنسټونه او د انسان او خدای تر منځ اړیکې روښانه کړي.

۱٤_د بشر اسلامي حقوق هر ډول ښکیلاک په کلکه نفې او تحریموي او ملتونو ته یې د خپلې لارې د ټاکنې،ازادۍ او خپلواکۍ حق په رسمیت پېژندلی او له ملتونو سره یې د ازادو ملتونو مرستې واجب ګڼلې؛خو نړیوالې اعلامیې دې خبرې ته اشاره نه ده کړې او له دې مهمې موضوع غلې تېره شوې،چې دا بې پامي، لومړی د هغې اعلامیې د لیکونکیو د پرېوتیو موخو ښکارندوی ده او دویم داچې دا شبهه پیدا کوي،چې ددې اعلامیې جوړونکو په پام کې درلوده،چې د ښکیلاکګرانو پر خلاف د پاڅونو مخنیوی وکړي.

۱٥_ اسلامي اعلامیې د هېوادو ملیت یا تابعیت ته اشاره نه ده کړې؛ځکه د ډول ډول ملیتونو جوړېدل، د سیاسي بدعتونو پایله او د اسلامي امت د تفرقې لامل دی او په اسلامي نړۍ کې د یووالي مخنیوی کوي.

۱.٦_دواړو اعلامیو انسان ته د پتمن کار د درلودو حق کړه کړی؛خو اسلامي اعلامیه دا خانګړنه لري،چې له کارګره غواړي،په خیر تینګ کار وکړي او له دولته غواړي که د کارګر او د کاروال ترمنځ اختلاف رامنځ ته شو؛ نو په ښه نیت دې اختلاف حل کړي او په عدالت او بې پلوی، حق د حق خاوند ته ورکړي.

۱۷_د اسلامي اعلامیې په څوارلسمه ماده کې د کسب او سوداګرۍ مشروع حق ته اشاره شوې او د سوداګرۍ ناوړه لارې؛لکه سود،دوکه او ځان او نوروته تاوان رسول یې تحریم کړي؛خو نړیوالې اعلامیې پر دې مسئلو نیوکه نه ده کړې.

۱۸_د اسلامي اعلامیې په پینځلسمه ماده کې د مالکیت د مشروعو لارو پر اړتیا ټینګار شوی،چې مالکیت باید ځان،نورو یا ټولنې ته د تاوان رسولو لامل نه شي او د مالکیت پر مشروعیت او تاوان نه رسولو دومره ټینګار،له پانګوالۍ او ښکېلاکه دګرکې اعلان دی،چې د مالکیت او ازادې سوداګرۍ په پلمه یې د نورو ملتونو د اقتصاد ملا ماته کړې او ملي شتمنۍ یې لوټ کړې دي.

۱۹_د اسلامي اعلامیې په اوولسمه ماده کې له اخلاقي ارزښتونو د برخمنېدو د حق خبره راغلې؛خو نړیوالې اعلامیې دا خبره نه ده په ډاګه کړې،که څه هم په نهه ویشتمه ماده کې یې راغلي:

((د اخلاقي مسایلو رعایتول،د وګړیو د ازادیو پوله ټاکلای شي))؛ خو د همدې جملې په پای کې د ((دیموکراتیکې ټولنې)) عبارت، له اخلاقو مراد د نورو د ازادۍ رعایت دی،نه هغه انساني ارزښتمن خویونه او صفات،چې ادیانو پرې ټینګار کړی دی.

۲.۰_ اسلامي اعلامیه پر انسان د پوهانو او ډاکټرانو د نظریاتو تجربه کول مجاز نه ګڼي؛خو د وګړي په خوښه،چې ورته خطر نه وي.

۲۱_د اسلامي اعلامیې په شلمه ماده کې یې هغه استثنایي قوانین تحریم کړي، چې له انساني کرامته مخالف وي او انسان وځوروي؛خو په نړیواله اعلامیه کې دې سترې موضوع ته اشاره نه ده شوې .

۲۲_خیني فکر کوي،دا چې نړیوالې اعلامیې بې قېد و شرط د انسان ازادي مطرح کړې؛نو تر اسلامي بشري حقوقو به غوره وي؛خو زموږ په نظر همدا مساله د دې اعلامیې د نیمګړتیا او ابهام نښه ده؛ځکه په نړیوالو ویناوو کې نه شو کړای، چې له داسې عباراتو کار واخلو،چې اخلاقي آثار له منځه وړي او یا داچې د حقایقو څېره بد رنګه ښیي او یا د نورو د مقدساتو سپکاوی پکې وشي؛ نو ځکه د اسلامي اعلامیې په دوه ویشتمه ماده کې د وګړیو ازادي د شرعي اصولو او قوانینو په چوکاټ کې په رسمیت پېژندل شوې ده.

۲.۳_ د اسلامي اعلامیې بله غوره ځانګړنه،انسان ته "پر نېکیو امر او له بدیو د منع" حق په رسمیت پېژندل دي؛دا اصل ددې لامل دی،چې انسان په کوم ځای کې اوسېږي؛د هغه څه پر وړاندې بې توپېره نه شي،چې په چاپېریال کې یې تېرېږي.

۲٤_ په اسلامي بشري حقوقو کې،دې ښکلي حقیقت ته اشاره شوې، چې پر خلکو واکمني امانت دی او هر ډول خپلسري او ځان مني سخته حرامه ده؛خو په نړیواله اعلامیه کې دا مطلب نشته.

۲٥_ ددې دوو اعلامیو بل توپیر دادی،چې د اسلامي اعلامیې ټولې مادې د اسلام له احکامو سره همغږې دي؛خو په نړیواله اعلامیه کې د وګړي ټولې ازادۍ یې په دې شرط منلې،چې د نورو له ازادیو سره په ټکر کې نه وي.

۲٦_په اسلامي اعلامیه کې راغلي: ددې اعلامیې د ټولو مادو د تفسیر او د توضیح مرجع اسلامي شریعت دی؛خو نړیوالې اعلامیې د خپل ابهام ټکیو ته مرجع نه ده ټاکلې او همدا مسئله ددې لامل شوې،چې مادې یې د بېلابېلو تفسیرونو لوبڅې شي او خپل اغېز له لاسه ورکړي؛لکه څرنګه چې له ښکېلاک سره په مبارزه کې ددې اعلامیې د مادو په باب ناسم تفسیرونه ښوول شوي،چې پر بنسټ یې پر هغو ملتونو د ((ترهګرو)) نوم پرې ایښوول کېږي،چې د خپلو ملي شتمنیو د لوټ مخه نیسي.

ادامه لري

بدنبال آفتاب؛...

در پنجاه سال آخر، سخت کوشیدند همهٔ سوغات فاسد استعمار را به وسایل و انواع مختلف در شهر کابل پیاده کنند ... با وجود همهٔ تلاش‌های شرق و غرب در قسمت منحرف ساختن جوانان کابل؛ بازهم می‌بینیم که به‌لطف خدای عظیم، این قلب؛ سالم، متحرک و زنده است و خون انقلابی، با توفندگی در آن جریان داشت و دارد. معراج توفندگی قیام قهرمانانهٔ مرد و زن، پیر و جوان در شهر کابل، نشان داد که مردم مومن ما، در این شهر تاریخی، یک‌بار دیگر ثابت نمودند که هیچ استعماری و هیچ توطیه‌یی نمی‌تواند قلب انقلاب اسلامی ملت افغانستان را فاسد سازد » (ربانی، ۱۳۷۲: ۳– ۴)

در نگاه استاد شهید، احساس مسوولیت بیش‌تر، بستگی به خردمندی، آگاهی و دانایی بیش‌تر دارد: «آن‌ها که داناتر و آگاه‌تر اند، ضمیرشان بیدارتر و مسوولیت‌شان هم سنگین‌تر است «(همان‌اثر، ۱۱– ۱۲). استاد شهید، در همهٔ رساله‌های خویش، در مقام یک راه‌نما و یک‌رهبر و به سخن علامهٔ شرق اقبال لاهوری، در جایگاه «مرشدِ روشن‌ضمیر«، پیروان، نزدیکان، اطرافیان و ملت و مردم افغانستان را در پیوند به دسیسه‌ها و هرج و مرج افگنی‌های دشمن گوشزد کرده است. یکی از کیلدی‌ترین رویکردهایی که استاد شهید، در رسالهٔ «قیام توفنده «به آن اشاره کرده است، در پیوند به‌شکل‌گیری انقلاب اسلامی است. او به صراحت اعلان می‌کند:

« هر اتهام و وابستگی که از هرجا و هر حنجره علیه انقلاب ما شنیده می‌شود، قطعاً مردود و هرزه است. انقلاب ما به‌دست و بازوی توانای ملت مظلوم ما آغاز شد، بی آن‌که از جایی الهام بگیرد. هیچ‌کسی در توجیه و رهبری آن از بیرون دست نداشته؛ انقلاب با دست خالی شروع شد و از میان انبوه رنج‌ها و مشکلات، راه خود را گشود و تا امروز که تا سطح جهانی خود را قبولانده و تا لحظه‌یی که به‌پیروزی کامل می‌رسد، غیر وابسته و متکی به‌خود باقی خواهد ماند و هر اتهام ناروا و هر حرف دروغینی را که از هرجا به‌روی اهداف شوم و ننگین علیه انقلاب تهمت بسته می‌شود؛ هرزه و مردود می‌شمارم. اگر کسی بخواهد افتخاراتش را به‌خود منسوب سازد، اشتباه می‌کند. افتخارات انقلاب، به ملت مسلمان افغانستان و به مسلمانان متعهد و مومن، در سراسر جهان مربوط است؛ هیچ کشوری، به هیچ سیستمی و به هیچ استعمارگری مربوط نیست.

اکنون انقلاب را آغاز کردیم، آزاد خواهیم زیست و آزاد خواهیم مُرد. هرگز، به‌هیچ دست‌ناپاکی اجازه داده نخواهد شد که بر حریم نور و صفای انقلاب ما دست ظلمت و سایهٔ کثیف توطیه و تهمت را دراز کند. (همان‌اثر، ۱۵– ۱۷).

این رساله نیز، همچون دیگر رساله‌ها، مملو از نکته‌ها و سخن‌های سودمند است. گذشته از این، زبان استاد شهید در این رساله، زبان «انقلابی» است. واژه‌ها، ترکیب‌ها، جمله‌ها، همه و همه، در چیدمان انقلابی و به شدت «انقلابی» بیان شده‌اند. در همین رساله است که استاد بزرگوار، از «جهات منفی روند انقلاب «که نیازمند اصلاح‌اند، یاد می‌کند. ولی تنها به این بسنده می‌کند که نباید از تهمت اجنبی بترسیم؛ باید از خود بترسیم و در این زمینه، سخنان خود را با آوردن گفته‌یی از خواجهٔ انصاری، عبدالله انصار، تمکین می‌کند. مگر بیش‌تر از این، چیزی در مورد جهات منفی روند انقلاب نمی‌گوید و روشن نمی‌کند که جهات منفی روند انقلاب کدام‌ها اند. (همان‌اثر، ۱۹). همچنان در پیوند به‌موضوعی که در گذشته نیز یاد کرده آمد، سخنی از سخنان حضرت عمر فاروق ــ رض ــ را می‌آورد: «پیش از این‌که دیگران از شما حساب بگیرند، خود را مورد محاسبه قرار بدهید. » (همان‌جا).

«انسان فاسد، انسانی است بی‌هدف، هر دامی او را پیچانیده و قید خواهد نمود و به سوی هر انحراف کشانده خواهد شد « (همان‌اثر،۲۰). واپسین سخنی که فرجامین برگ‌های رسالهٔ «قیام توفنده «را زینت بخشیده است، این است که: «انقلاب اسلامی افغانستان؛ آزاد، مستقل و غیر وابسته آغاز شده و در همین راه به پیش می‌رود .» (همان اثر، ۳۵– ۳۶).

ادامه دارد

حکم محکمه در مورد اعدام مرسی

عبدالعلی کوهی/استاد دانشگاه کابل

پس از اعتراضات میلیونی در مصر، سرانجام در ماه جون ۲۰۱۲ انتخابات سراسری در مصر بر گزار گردید و مرسی عضو شاخهٔ اخوان المسلمین با کسب اکثریت آراء به پیروزی رسید و این حکومت تا ۲۰۱۳ تداوم یافت تا این که در اثر اغتشاش لیبرال ها، ارتش، طرف داران حسنی مبارک و به کمک کشور های خلیج به ویژه عربستان سعودی و امارات متحدهٔ عربی، مرسی را سرنگون ساختند و ارتش قدرت را به دست گرفت.

پس از حبس و سرنگونی محمد مرسی و طرف داران وی، تعداد زیادی از رهبران اخوان المسلمین به زندان سوق داده شدند که سر به هزار ها نفر می زد و همواره دستگیری رهبران اخوان المسلمین در رسانه های داخلی و خارجی خبر ساز بوده است. پس از سرنگونی حکومت مرسی، حکومت السیسی در این دوره تلاش ورزیده است تا اخوان المسلمین تمام فعالیت های خویش را متوقف سازد. حکومت السیسی تنها به حبس این اشخاص بسنده نه نمود؛ بلکه تمام دارایی های حزب اخوان المسلین را مصادره کرد و فعالیت های آن را ممنوع اعلان نمود. در حقیقت آوازه های اعدام کمیت کثیری از اخوان المسملین یک نوع تهدیدی بود که در برابر این حزب اعمال می گردید و حکومت السیسی نشان می داد که تاریخ این حزب دیگر سپری شده است و باید دست از فعالیت های سیاسی بردارند ورنه این دولت قادر نخواهد بود که یک چنین کمیت بزرگ را به چنین سرنوشتی هولناک مواجه سازد.

اعدام مرسی از طرف محکمه و حبس تعدادی از رهبران آن در شرایط کنونی مصر عملی نخواهد بود؛ زیرا عکس العمل های ملی و بین المللی را به دنبال خواهد داشت. حکومت پس از مرسی محبوبیت چندانی در میان مردم نداشته است. این حکومت همواره مردم را به سخت ترین شیوه سرکوب نموده است. حتی تعدادی را در هنگام نماز به شهادت رسانیدند و تعداد زخمی و کشته ها بعد از حکومت مرسی که از سوی پولیس و ارتش به قتل رسیده اند، به هزاران تن می رسد. سرکوب تظاهر کننده گان در قاهره در مسجد رابعه العدویه و شهر های سکندریه و سینا به هیچکس پنهان نیست که به بدترین شیوه سرکوب گردیدند.

امروز مرسی به جرم همکاری با کشور های خارجی و قتل تعدادی در زمان زمامداری وی به چنین سرنوشتی مواجه گردیده است. اگر قرار باشد به این قتل ها رسیده گی شود باید قبل از همه حسنی مبارک و رهبران حکومت پس از مرسی به چنین سرنوشتی نیز محکوم گردند. در میان تظاهر کننده گان در سال ۲۰۱۳ تعدادی از رهبران به شمول دکتور عمار یکی از رهبران ارشد سیاسی و اسمابلتاجی دختر رهبر حزب آزادی و عدالت از سوی حکومت السیسی به قتل رسیدند و در اثنای تشیع جنازهٔ این شهداء پولیس ۱۲۰ تن را به شهادت رساند. در آگست ۲۰۱۳ مجلهٔ هفته گی امریکا از قساوت ارتش سخن گفت و حبس مرسی را دشمنی با دموکراسی و انتخابات آزاد خواند.

رجب طیب اردوغان صدراعظم ترکیه در برابر حکم اعدام مرسی از سوی محکمه از خود عکس العمل شدید نشان داد و کشور های غربی را مخاطب قرار داد که اعدام در آن کشورها ممنوع بوده است ولی صدای و اعتراض خود را این کشور ها هیچگاه بلند نه نمودند. پارلمان آلمان و نهاد های حقوق بشری از این حکم نفرت نشان داده و آن را یک حرکت سیاسی خوانده است. رسانه های بی طرف بین المللی از یک نوع استبداد در حکومت السیسی خبر می دهد که مخالفان نظام به بدترین شیوه سرکوب می گردند و هر نوع اعتراض و گرد همایی از سوی حکومت ممنوع قرار داده شده است و نظر به قانون جدیدی که این کشور تازه وضع نموده است، پولیس می تواند جلو هر نوع تظاهرات را بگیرد و باید تظاهرات بعد از مشوره با پولیس صورت گیرد. هر نوع فعالیت های سیاسی و حزبی در چارچوب مذهب ممنوع قرار داده شده است و هیچ گروه نمی تواند به نام حزب اسلامی به فعالیت خویش در این کشور ادامه دهد.

حزب اخوان المسلمین که در این کشور دارای ریشه های تاریخی است مشکل است به این ساده گی آن ها را از میان برداشت. تجربه های اخیر و تغییراتی که در مصر بوجود آمده است این حزب را آب دیده ساخته و ممکن است احزاب مذهبی با ساز و برگ های جدید به مقابل بر خیزند.

شرایط پیش آمده در شرق میانه و خاور میانه بزرگ هیچگاه به نفع حکومت هایی چون السیسی و دیگران نخواهد بود. امریکا دیگر قادر نیست که متحدان خود را آن طور که می خواهند در کشور های اسلامی در اختیار داشته باشند. حوادث اخیر در مصر پیامد های ناگواری را به دنبال خواهد داشت و در صورتی که این کشور از خود تدبیر و مصلحت سیاسی نشان ندهد، این نظام تاوان سختی را در آینده خواهد پرداخت. این کار بستگی به کفایت، درایت و دلسوزی به مردم مصر خواهد بود که این رهبران چگونه خواهند توانست اوضاع موجود را مدیریت نمایند.

هیاهو بر سر یک تفاهم نامه!

ادامه از صفحهٔ اول

متهم سازیم؟ پارلمان محترم باید توجه فرماید که حکومت وحدت ملی بعد از امضای توافق نامهٔ امنیتی با امریکا، اکنون به مفاد همان توافق نامه عمل می کند که در لویه جرگه با اتفاق آرا تائید گردید. اکنون افغانستان به هدف تحکیم امنیت و ثبات در کشور، باید میکانیزم های همکاری و هماهنگی منطقوی را ایجاد نماید که این کار بدون رفع تنش ها، ابهامات و سوء تفاهمات با پاکستان ناممکن است. برسمیت پذیرفتن دیورند قدم بعدی خواهد بود که باید حکومت وحدت ملی بردارد تا ابهام درمورد سرحد میان دوکشور نیز برطرف گردد و ما اکنون در مرحلهٔ آغاز کار قرار داریم. تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل!

در حالیکه ما گناه تمام مشکلات جنگ و نا امنی را بدوش پاکستان و آی اس آی می انداختیم، امریکا خاموشانه نظاره گر جریانات بود و پاکستان نیز در برابر این اتهامات از جانب ما، به ریش هرچه سیاستمدار افغان بود، می خندید. درحالیکه ما روی شکست مخالفین از راه جنگ پافشاری داشتیم و پیش شرط ما حفظ دست آورد های چهارده سال گذشته بود، پاکستانی ها می دانستند که گذشت زمان به نفع این خواست ها نیست و در انتظار فرصت بودند.

دلم بحال تحلیل گران محترمی می سوزد که در طول حدود چهارده سال گذشته چقدر فسفور مغز ضایع کردند تا به مردم بقبولانند که پاکستان خواهان عمق استراتژیک در افغانستان است و به این منظور تلاش دارد تا افغانستان را به صوبهٔ پنجم خود مبدل سازد! کدام عمق استراتژیک؟ مگر پاکستان بیگانه است که بخواهد ما را صوبهٔ پنجم خود بسازد؟ " تو صاحب خانه ای آخر چرا دزدانه می آئی"؟!

در حالیکهٔ رسانه های افغانستان موضوع امضای تفاهم نامه با آی اس آی را در صدر اخبار و گزارشات و تحلیل های خود قرار داده اند، در پاکستان به این مسئله فقط با دید خبری نگریسته شده است. دلیل آن شاید این باشد که پاکستانی ها اطمینان ندارند که این تفاهم نامه یا هر چیزی که نامش را می گذارند، از جانب پارلمان افغانستان پذیرفته شود.

روزنامهٔ اکسپرس تریبیون در یکی از شماره های اخیر خود به دستگیری های اخیر در پاکستان پرداخته و آنرا با سفر مقامات پاکستانی به افغانستان رابطه داده است. اکسپرس تریبیون نوشت:

به منظور پایان دادن به فعالیت های تروریستی در کشور و تحت برنامهٔ مبارزهٔ ملی علیه تروریسم، در سراسر کشور حدود ۳۰ هزار افراد به ظن دست داشتن در فعالیت های تروریستی دستگیر گردیده اند. در میان آنها ۱۴۰ نفر کسانی اند که مستقیماً با شبکه های مخفی استخبارات خارجی رابطه داشته اند.

یک افسر عالیرتبهٔ وزارت داخله که نمی خواست نامش افشا شود به اکسپرس تریبیون گفته است که این جاسوسان از بلوچستان، کراچی و مناطق قبایلی دستگیر شده اند. این بخش کوچک از دست آورد آی اس آی از طریق ایجاد همکاری مشترک با امنیت ملی افغانستان است.

به گزارش رسانه ای پاکستان، صدراعظم نوازشریف با مشاورین خود در این مورد مشورت نموده که موضوع مداخلهٔ هندوستان و کمک این کشور به تروریست ها در پاکستان را در سطح بین المللی و حتی شورای امنیت سازمان ملل متحد مطرح سازد و به وزارت خارجه وظیفه سپرده تا از کشور های دوست پاکستان بخواهد تا هندوستان را زیر فشار قرار دهند.

جالب اینست که سازمان استخبارات هندوستان "را" متهم به دست داشتن در اقدامات تروریستی در پاکستان است و پاکستانی ها ادعا دارند که این کار را نیز از طریق خاک افغانستان انجام می دهد. رسانه های پاکستان گزارش داده اند که در سفر نوازشریف صدراعظم و مقامات عالیرتبهٔ نظامی آنکشور به کابل که به تاریخ ۱۲ می صورت گرفت، این مسئله با رئیس جمهور اشرف غنی مطرح شد و مقامات پاکستانی اسنادی را مبنی بر کمک "را" از طریق افغانستان به دامن زدن به بی ثباتی در پاکستان را به مقامات افغان ارائه نمودند.

در افغانستان اما مخالفت های شدید با امضای این تفاهم نامه بحدی است که ممکن است بزودی شاهد لغو آن باشیم. اما همانگونه که امضای این تفاهم نامه ما را در موقعیت خطرناک قرار داد، لغو تفاهم نامه هم به معنی بازگشت روابط دو کشور به مرحلهٔ قبل از حکومت وحدت ملی و حتی بدتر از آن خواهد بود.

په یمن کې بېرته د جګړې دوام

شفیق

وروسته له هغې چې په یمن کې د سعودي عربستان لخوا اعلان شوی پنځه ورځنی اوربند پای ته ورسیده، د تېرې سه شنبې له ورځې راهیسې یمن یو ځل بیا د جګړې کوربه شو؛ د سعودي عربستان په مشرۍ جوړشوي ایتلاف په هغو ځایونو یو ځل بیا درنې بمبارۍ پیل کړې چې پکې حوثي ملېشې واکمنې دي او پرې تسلط لري او هم د حوثي ډلې ملیشو په عدن کې د پخواني ولسمشر عبد ربه منصور هادي د پلویانو په لاس کې لرلو سیمو باندې خپل بریدونه او عملیات آغاز کړل؛ چې لامله یې د یمن خلک له سختو شرایطو سره مخامخ شویدي: څکه له یوې خوا د سوند د توکو او تېلو قلت دوام لري او له بلې خوا په عامه سطحه د غذايي توکو بېې لوړې شوي او هم د تېپيانو د معالجې او تداوۍ په وړاندې خنډونه رامنځته شويدي.

سعودي او ایران چې د یمن د جګړې دوه متقابل لورې دي، خپله جګړه پداسې یو هیواد کې پر مخ بیايي چې د اقتصادي پلوه له ټولو عربي هیوادونو څخه یو غریب او په هر اړخېزه توګه له پرمختګ څخه وروسته پاتې هیواد دی. یمن زمونږ د افغانستان په څېر د پردیو د استخباراتي جګړې ډګر ګرځیدلی دی؛ په تېره پیړۍ کې یمن د عربي هیوادونو له مینځه لومړنی هغه عربي هیواد وو چې د پخوانۍ روسې په څېر وروسته پاتې والي او د غربت د لومړۍ کچې لامله یې د سیوسیالیزم فلسفې ته خپله غېږه خلاصه کړې وه، چې لامله یې د خپل فقر د مینځه وړلو لپاره یو څه موده د سوسیالیزم نغمه، لکه د عراق، سوریې او لیبیا په څېر، بلکې له دغو هیوادونو څخه هم مخکې او ډېره وغږوله؛ چې په پایله کې هم د کمونستي یمن واکمنۍ، د یمن شمال او جنوب د تجزیې په لورې روان کړی وو او په یمن کې دغه سره جګړه بیا د تېرې پیړۍ په نوې یمه لسیزه کې په توده جګړه بدله شوه، چې څو کلونه د شمالي او جنوبي یمنونو په نومونو دوه جلا واکمنۍ رامینځته شوې وې.

خو بېرته یې د بصیرت لیار ونیوله او هغه مهال یې د درېو کلونو په دوران کې بېرته خپل ځان راټول کړ، مگر له بده مرغه چې غربت یې د کورنېو جګړو لامله نورهم ډېر شو او د امریکا او سعودي او نورو خلیجي بډایو هیوادونو ترمینځه د دوستۍ هواء یې په قلمرو باندې هېڅ ونه لګېده. او له همدې امله د فلسطین په تاریخي ربړه کې د امریکا ــ اسرائیلو د استراتېژیکې دوستۍ او هم د بډایو عربي هیوادونو، لکه: سعودي، کویت، متحده عربی آماراتو، قطر او بحرین عربي وروروليۍ، دغه هیواد ته پام ونه ګرځیدلو؛ یمن نور هم د یو عربي هیواد په توګه د کمترۍ د احساس ښکار شو او د امریکا پر خلاف د القاعده د جګړې تاو تر ټولو زیات دې هیواد ته لدې امله هم ورسیده، چې اسامه بن لادن د یمن اصلي اوسیدونکی وو، هغه چې د یمن د خلکو غیرت یې تنګې ته ودانګل او لامله یې یمن د امریکا لخوا ټارګېټ شو، چې له همدې لامله له یوې خوا د امریکا دښمنۍ او له بلې خوا د بډایو عربي هیوادونو سره عقدې د یمن په خاوره کې په تدریجي توګه د شیعه خپراوي انګېزه پیداکړه او ایران د خپل سیاسي او مذهبي حریف هیواد (سعودي عربستان) سره د سړې جګړې لپاره ورڅخه ګټه پورته کړه: چې نن د سلفیت او شیعه تفوق طلبۍ جګړې، پکې د شیعه او تسنن د جګړې رنګ خپل کړی دی.

د پنځه ورځني اوربند د مودې پوره کېدو سره سم، یو ځل بیا د سعودي او ایران تر مینځه د سړې جګړې منطقي انجام توده جګړه پدې هیواد کې پیل شوه او معلومه نده چې تر کومه به دوام ومومي.

که ایران یا سعودي هر لورۍ، دغه جګړه وګټي نو آیا یمن به آباد کړي ؟! او که نه لکه امریکا او روسې چې افغانستان د څوارلس کلنې جګړې وروسته همداسې کنډواله پرېښوده، ښایي یمن هم بیا د سعودي او ایران د واکمنانو له نظره ولوېږي. خو اوس مهال یمن ښايي یو ځل بیا د صنعا او عدن دوه وو بېلا بیلې پلازمینو په لرلو سره یو ځل بیا شمالي او جنوبي یمن ته وویشل شي؛ کوم هدف لپاره چې زبرځواکونو تل خپلې هیلې غوړې ساتلې اوسي. او لکه چې تر اوسه یې امریکا په اړه ځان بې تفاوته نیولی او بلکې د بې تفاوتۍ له بریده هم اوختې د سعودي پالنې د استراتیژیکې دوستۍ امتحان ورکوي او د ملګرو ملتونو بېچاره سکرتر جنرال (بانکي مون) یواځې لکه په هدیره کې د آذان ویونکې انسان تجربه تکراروي او د جګړې د دایمي اوربند بې اثره غوښتنې چېغه وهي.

خو د کایناتو خالق ذات دې د یمن د خلکو ملګري شي او په خپل فضل دې یمنیان له دې ناورین څخه خلاص کړي

"اسلام را دیدم؛ ولي مسلمانان را نه"

نوشتهٔ: خالد القشطینی، نویسنده و تحلیلگر معروف جهان عرب
برگردان: عبدالحفیظ همام

شبکه های مجازی انترنت، به صفرهٔ مهمانی چربی می ماند که غذاهای چیده شده بران با داشتن طعم لذیذ، جسم و جان را سودمندند؛ اما گاهی بوهای گندیدهٔ آن سگان و گربه گان را بر سر آدمی فرا می خواند. در واقع انسان نمی داند آیا آنچه درین تارنماها وجود دارد، همه درست است و می شود آنها را با اطمنان پذیرفت؟ و یاهم نادرست و مغشوش، و بایستی از آنها طفره رفت.

از آنجمله – درین اواخر- ایمیلی پیرامون "گزارش علمی" دانشگاه جورج واشنگتن در ایالات متحدهٔ آمریکا، دریافت داشتم. دراین گزارش احوال و اوضاع اسلام و مسلمانان در بیشترین کشورهای جهان، از لحاظ تطبیق و عملی نمودن مبانی دین مبین اسلام به بررسی گرفته شده بود؛ به ویژه در بُعد اقتصادی و داد و ستد معاملاتی. آنچه در این گزارش شگفت انگیز و قابل تأمل به نظر می رسید، این بود که اکثریت کشورهایی که به مبادئ اسلام ارج گذاشته و آنرا عملی نموده اند، کشورهای غیراسلامی بوده اند.

کشور ایرلند در تطبیق مبانی اسلامی در ردهٔ اول و بعد ازآن دنمارک، لوکسمبورگ، سویدن و ناروی به ترتیب ردیف شده اند. همه کشورهای که اسلامی پنداشته می شوند، در پائین جدول قرار گرفته و انگار از تطبیق مبادئ اسلام سرباز زده باشند.

ازینکه به متن گزارش و تفاصیل آن دست نیافته ام پوزش می خواهم. من نمی دانم دانشگاه درین ارزیابی چه مبانی و چه معیارهایی اسلام را اساس قرار داده است؟. بگونهٔ مثال، ایرلندی ها گوشت خوک تناول می نمایند، و شهروندان دنمارک را دیده ام که ساسیج (رودهٔ محتوی قیمه) آماده شده از خون حیوانی را هنگام ناشتا صرف می نمایند. مسلماً این خورشها با آموزه های اسلام در تناقض است. در عین حال کشورهای دنمارک، سویدن و ناروی ازخدمات و ضمانت های اجتماعی و طبی رایگان و فوق العاده یی برخوردارند. دراین کشورها همنوایی و مساعدت به فقراء و بینوایان، پذیرفتن آوارگان و تعامل نیکو با آنها به مثابهٔ چون شهروند اصلی وجود دارد؛ برخورد انسانی که در بسیاری از کشورهای دیگر نظیر آن دیده نمی شود.

با خواندن این نامه – که نسخهٔ ازان را به دوستانم نیز فرستادم – مقولهٔ جاودانهٔ امام محمد عبده (رح)، که بعد از بازگشتش از سفر بریتانیا گفته بود، در ذهنم تداعی گشت. امام (رح) در دیدارش از بریتانیا، به رقت قلب، معاملهٔ صادقانه، خدمات اجتماعی و مسائلی ازین قبیل که به آن معروف اند را مورد توجه قرار داده و در بازگشت به مصر فرموده بود: "در بریتانیا اسلام را دیدم؛ ولی مسمانان را نه، و چون به مصر برگشتم در اینجا مسلمانان را دیدم، اما اسلام را نه".

با توجه به اینکه این امام فقیه، در زمان و شرایطی می زیسته که آنچه "داعش"، "النصرهٔ"، "القاعده" و دگر گروه های تروریستی آنچه زیر نام اسلام انجام می دهند، ازان هیچگونه تصور و آگاهی نداشته است؛ کشتن و تباهی، غارت و چپاول، تجاوز بر زنان، فروپاشی سرزمین های اسلامی و مسخ چهرهٔ اسلام! جنایات هولناکی آنهم بنام جهاد و در راه خدا، چیزی که در تاریخ امت اسلامی با چنین چهرهٔ زشت و هولناک هرگز سابقه نداشته است!.

چنین به نظر می رسد، که استادان در دانشگاه جورج واشنگتن، ارزیابی شان را درآن گزارش، در تطابق با معیارهای "امام محمد عبده (رح)" مبتنی بر هدایات، ارزش ها و آموزه های اسلام، اساس گذاشته باشند.

مروری بر برخی رویدادهای مهم امنیتی در کشور

۲۶ثور:

* ده ها غیرنظامی در ولایت پکتیا ربوده شدند. مسوولان محلی ولایت پکتیا می گویند، افراد مسلح، ده ها موتر را در این ولایت توقف داده، و مسافرین آنها را با خود برده اند. فرماندهٔ امنیهٔ پولیس پکتیا به رسانه ها گفته است که، این رویداد پیش از چاشت امروز در منطقه بدل ولسوالی سید کرم ، اتفاق افتاده، و مسافرین این موتر ها افراد غیرنظامی بودند. این رویداد در حالی رخ می دهد که، چندی پیش نیز ۱۹ تن از ماین پاک ها در این ولایت ربوده شده بودند. مسوولیت این آدم ربایی را گروه طالبان به عهده گرفته است.

* به گزارش رسانه ها، نجیب الله سلطان زوی رییس دادستانی پکتیا شب روز پنجشنبه ۲۴ ثور، در منزلش توسط یک فرد ناشناس به ضرب گلوله کشته شد. گفته می شود وی برای سپری کردن مرخصی هفتگی از پکتیکا به خانه اش در کابل آمده بود.

* به قول رسانه ها، مسوولان محلی ولایت پنجشیر از حمله گروهی افراد مسلح بر یک پوستهٔ امنیتی در ولسوالی درهٔ این ولایت خبر داده است. سرپرست ولایت پنجشیر در صحبت با رادیو آزادی گفته است، این حمله شب گذشته صورت گرفته اما تلفات به نیروهای امنیتی وارد نشده است.

* پس از ۵ روز درگیری های شدید در ولسوالی چهارسدهٔ ولایت غور صبح امروز، مقامات در آن ولایت از پاکسازی این ولسوالی خبر داده اند. سخنگوی والی غور به رسانه ها گفته است، که صبح امروز در یک نشست خبری والی غور گفته که چهارسده بصورت کامل زیر کنترول دولت قرار داشته و جنگ در آنجا به پایان رسیده است. به گفتهٔ وی، در این چند روز و در جریان درگیری ها ۱۰۱ طالب کشته و ۳۰ تن زخمی شده اند. به گفتهٔ سخنگوی والی غور، در این درگیری ها ۸ تن از نیروهای امنیتی کشته و ۱۱ تن دیگر زخمی شدند.

۲۷ثور:

* سازمان بین المللی داکتران بدون سرحد به رسانه ها گفته اند، شمار زیاد مردم ملکی در جنگ های اخیر در قندز زخمی شده اند. به گفتهٔ این سازمان، در چندین روز گذشته به ده ها زخمی کمک های طبی رسانیده است. سازمان جهانی داکتران بدون سرحد می گوید جنگ و درگیری ها در قندز تعداد زخمیان ملکی در این ولایت را دو برابر ساخته است. این سازمان در گزارش خود گفته است: بیش از ۲۰۴ نفر به شمول زنان و اطفال را در مرکز صحی خود در شهر قندز معالجه کرده است. داکتران بدون سرحد می گویند: اکثریت زخمیانی که از مناطق جنگ به مرکز صحی این سازمان در شهر قندز آورده شده اند با ضرب گلوله یا چرهٔ بمب زخمی شده بودند.

* شام دیروز یک انفجار در داخل ساحهٔ پوهنتون کابل رخ داد. معاون سخنگوی وزارت داخله به رسانه ها گفته است انفجار در ساحهٔ پوهنتون کابل که ناشی از مواد انفجاری می باشد صورت گرفته، متأسفانه دو تن از استادان دانشگاه سطحی مجروح شده وضعیت شان کاملاً خوب است".

* در خبرنامهٔ وزارت امور داخله آمده است، دراثر رویداد تروریستی که ساعت ۹ صبح امروز در منطقهٔ هوا شناسی مربوطات حوزهٔ نهم امنیتی شهر کابل بوقوع پیوست، یک انتحار کننده با استفاده یک موتر نوع کرولا مملو از مواد انفجاری کاروان نیروهای خارجی هدف قرار داد. به گفتهٔ منبع، در این حملهٔ تروریستی دو خانم شهید و ۱۸ تن دیگر شامل هشت خانم و سه طفل زخمی شدند.

۲۸ثور:

* در حملهٔ انتحاری در چوک مدد شهر قندهار دو پولیس و پنج غیرنظامی زخمی شدند. سخنگوی سرپرست ولایت قندهار در صحبت به رسانه ها گفته است که این رویداد پس از ظهر امروز رخ داد و هدف حمله کننده قوماندان پولیس سرحدی بوده است. که قوماندان پولیس سرحدی در این حمله نیز زخمی شده است.

* به قول رسانه ها و تأیید قوماندان امنیهٔ غزنی، حاجی مناف خان ولسوال ناوهٔ ولایت هلمند، از کابل به سوی هلمند درحال حرکت بود، موتر حامل وی، در مربوطات ولسوالی مقر ولایت غزنی هدف حملهٔ قرار گرفت و به شهادت رسید.

۲۹ثور:

* در نتیجهٔ یک حمله انتحاری در پارکینگ وزارت عدلیه، چهار نفر شهید و ۲۴ تن دیگر زخمی شدند. سخنگوی وزارت امور داخله به رسانه ها گفته است که در نتیجهٔ این حملهٔ انتحاری چهار نفر از جمله یک زن و سه مرد شهید شده اند. به گفتهٔ وی، قربانیان این حادثه همه غیرنظامیان اند. گفته می شود، یک موتر با سرعت زیاد وارد پارکینگ وزارت عدلیه شده و پس از آن انفجار رخ داده است. اما به قول رسانه ها، وزارت صحت عامه تعداد زخمی های این رویداد را ۵۳ تن نشان داده است.

* به گزارش رسانه ها، مولوی عبدالودود مدیر حج و اوقاف ولسوالی سوزمه قلعهٔ ولایت سرپل، در منطقهٔ سنگ توده مسیر راه سرپل که بطرف مرکز ولایت در حرکت بود، از سوی طا لبان مسلح ربوده شده است.

د رمادي ښار د داعش لخوا نيول کېدل...

زيات لګښتونه کوي) او د سعودي په مشرۍ رامينځته شوی ايتلاف په يمن کې د حوثي ډلې په مرکزونو بمباريو د عراق په جګړه کې پخوانی توازن بدل کړی او د حوثي ډلې لخوا په يمن کې پرمختګ او واک په لاس کې اخستلو سره د داعش جنګياليو د عملياتو د پرمختګ انګيزه پياوړې شوېده؛ چې د هغې څرګند ثبوت د الانبار ستر ولايت کې د رمادي ښار يو ځل بيا د داعش په لاسونو کې پريوتل دي. او ډيرو په اند ښايي دا ځل دولتی ځواکونه وشي کولای چې رمادي له داعش څخه بيرته ونيسي؛ ځکه حکومتي ځواکونو خپلې مهمې درنې وسلې هم په رمادي ښار کې پرېښې او له ښار څخه وتلي دي

په رمادي کې د داعش وروستي پرمختګ ښايي ايراني چارواکي نور هم غوسه کړي او که څو ورځې وړاندې دغه هيواد . د امريکا او ولسمشر اوباما پر خلاف سختې څرګندونې کړې وې: چې د امريکا څه کار دی چې دې سيمې ته د جګړې لپاره خليجي هيوادونو ته ډاډ ورکوي؛ پداسې حال کې چې ايران نه غواړي پر کوم هيواد باندې يرغل وکړي او يا يې امنيت له ګواښ سره مخ کړي. خو په رمادي کې د جګړې وروستی حال ددې لامل شوی چې له يوې خوا د عراق ډير خلک د داعش لخوا ددغه ښار بېرته نيولو باندې د خوښۍ څرګندونه وکړي او په زرګونو هغه خلک ورڅخه ووځي چې شيعه وګړي دي. د رمادي له نيولو سره سم داعش ځينو نورو ښارونو ته هم خپل پرمختګ چټک کړی دی او ښايي دغه پرمختګ له يوې خوا په عراق کې د ګنو سني وګړو لخوا . د داعش د داسې ملاتړ لامل شي چې د حکومتي ځواکونو ملګرتيا ونکړي. او له بلې خوا په يمن کې د سعودي په مشرۍ د ايتلاف ځواکونو د منصور هادي د حکومت د پلويانو مورال هم اوچت کړای شي. که سعودي ددې ترڅنګه په مصري ديکتاتور واکمن « عبدالفتاح السيسي » هم فشار راوړي، څو د الاخوان المسلمون ګوند پر خلاف خپل له عقدې ډک سياست څخه لاس واخلي او د هغوی پر خلاف له مصر سره د مرسي حکومت د ړنګولو توطيه کې د همکارۍ کفاره ورکړي، نو ښايي د يمن روانه جګړه کې بريا لاسته راوړي: ځکه د عربي هيوادونو امنيتي وضعيت له يو بل سره تړاؤ لري او هم د ايران او د لبنان د حزب الله لخوا د مرسي حکومت (د نوموړي د واکمنۍ پر مهال) سياسي حمايت، سعودي عربستان په سيمه کې منزوي کړې وو.

نشست گروه بین المللی تماس...

صلاح الدین ربانی وزیر امور خارجه کشور تاکید کرد که افغانستان در حال حرکت به طرف پیشرفت است، اما هنوز هم نیازمند همکاری و کمک های بیشتر جهان است. وزیر امور خارجه کشور همچنان از تلاش های همکاران بین المللی افغانستان در راستای تامین صلح استقبال کرد و افزود که این تلاش ها برای صلح دایمی در کشور موثر است.

در این نشست، رئیس جمهور غنی با بیان اینکه، تروریزم خوب و بد وجود ندارد گفت، این پدیده در ماهیت زشت می باشد. آقای غنی گفت که دیدگاه ما برای افغانستان این است که این کشور بستر همکاری ها می باشد، جنگی را که ما می کنیم به نماینده گی همگان است، این جنگ تنها از ما نیست، جنگی است که به نماینده گی از نسل های آینده و همچنان برای ثبات منطقه و جهان صورت می گیرد.

رئیس جمهور با توجه بر اینکه کشور های اسلامی حلقه مهم سیاست خارجی افغانستان را تشکیل می دهد، گفت که ما باید یک دیدگاه مشترک بر ضد تروریزم داشته باشیم و اعلامیه مکه را در این راستا، یکی از اعلامیه های بسیار مهم خواند.

آقای غنی بر همکاری های منطقوی بخصوص همکاری های تجارتی تاکید کرده، گفت که رفاه و خوشبختی ما به روابط تجارتی پیوند دارد و تجارت رفاه پایدار را به وجود می آورد.

به گفتهٔ وی، افغانستان دیگر کشور محاط به خشکه نیست، بلکه در حال مبدل شدن به چهار راه و پُل منطقوی می باشد.

رئیس جمهور اشاراتی به نحوهٔ جنگ و صلح در کشور داشت، و با وضاحت گفت کسانیکه صلح می خواهند آنها را با آغوش باز می پذیریم و آنائی که جنگ طلب اند، با آنان مقابله می کنیم.

افغانستان تا حال از صلح با مخالفان مسلح دولت سخن می زد اما آقای غنی در این نشست به دو صلح شاره کرده گفت، ما در جستجوی دو نوع صلح هستیم، صلح میان افغانستان و پاکستان و بعد از آن صلح میان دولت افغانستان و مخالفین مسلح. اما رئیس جمهور می داند که تا حال اعلام جنگ علنی با پاکستان نداشته ایم که صلحی را با آن کشور در قبال داشته باشد!

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان و مال جهادکردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.

● مطالب آمده مسترد نمی گردد.

● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

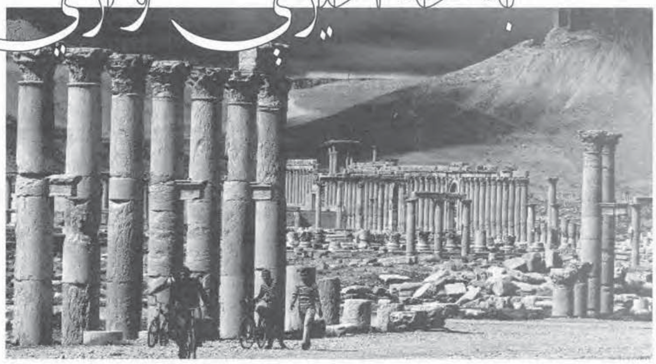
شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا
از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم –سال چهاردهم – شمارهٔ نهم ۲ جوزای ۱۳۹۴ ۴ شعبان المعظم ۱۴۳۶ 23 May 2015

د رمادي ښار د داعش لخوا نیول کېدل

په څه اغیزې ولري؟

■ زهیر

وروسته له هغې چې د داعش جنګیالي د عراق له رمادي ښار څخه د حکومتي ځواکونو لخوا ویستلی شوی وو او د داعش د مشر په ګډون ددغه خوځښت ځیني مهم کسان ټپیان شو او څو ورځې وړاندې یې دوهم لمبر لاړښود هم ووژل شو، دا لومړی ځل دی چې داعش د خپل دښمن (حیدرالعبادي د حکومت) پر خلاف جګړه کې برلاسي حاصلوي؛ څکه د رمادي استراتیژیک ښار یې نه یوازې دا چې یو ځل بیا له حکومتي ځواکونو څخه ونیولو؛ بلکې حکومتي ځواکونه یې اړ کړی چې خپلې درنې وسلې په رمادي کې پرېږدي او له ښار څخه ووځي، چې پدې سره د عراق نږدې ځلوېښت سلنه خاوره دا مهال د داعش په ولقه کې راغلې ده؛ کوم کار چې د حکومتي ځواکونو سرېږه شیعه جنګیالي هم دې ته هڅولي، څو د داعش د وړاندې تګ مخه ونیسي او پر خلاف یې د حکومتي ځواکونو تر څنګه جګړې ته راودانګي.

د داعش د وروستي پرمختګ او وروستۍ سوبې په پایله کې، د ملګرو ملتونو د یونیسکو اداره دا ویره لري چې ښایې داعش د فامیلا ښار کې هغو مهمو تاریخي آثارو ته هم زیان ورسوي، چې دا مهال ورڅخه یوازې په یو کیلومترۍ کې واقع دي او د نمرود د تاریخي آبداتو په څېر دا آبدات هم له مینځه یوسي.

د داعش وروستی پرمختګ پداسې حال کې رامینځته کیږي چې له یوې خوا د امریکا الوتکو هم د عراقي ځواکونو سره په ملګرتیا د هغوی مرکزونه بمبار کړي دي او هم اونۍ وړاندې په ترکیه کې د ناټو په دایره شوې غونډه کې له خلیجي هیوادونو څخه د داعش پر خلاف جګړه کې، د برخې اخستلو غوښتنه شوېوه؛ څکه ځینې عربي هیوادونه او پخپله ترکیه د داعش سره له جګړې څخه هم زیاته اړتیا د بشار الاسد پر خلاف جګړه ویني، څو د نوموړي له واک څخه په غورځولو سره سیمه کې د امنیت راتګ تضمین شي او هم له بلې خوا د یمن جګړه او کړکیچ (چې د منځني ختیځ دوه مهم هیوادونه سعودي عربستان او ایران پکې پر یو بل د برلاسۍ لپاره

۷مخ

مخابرات و تکنالوژی معلوماتی در افغانستان

■ ثامر

روز سه شنبهٔ هفتهٔ گذشته، به مناسبت روز جهانی مخابرات و تکنالوژی معلوماتی، در افغانستان نیز از این روز تجلیل بعمل آمد و نقش موثر آن در تمام عرصه ها از سوی وزارت مربوطه و برخی دولتمردان بر شمرده شد. و تکنالوژی معلوماتی را مهم تلقی نمودند و در بهبود و تقویت آن تعهد کردند تا بیشتر از پیش فعالیت مثمر و مفید داشته باشد.

رئیس اجراییه که در این همایش اشتراک نموده بود، به بیان نقش کلیدی تکنالوژی معلوماتی در عرصه های مختلف –در بخش های امنیتی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی – پرداخته افزود: فساد اداری متاسفانه از مدت ها به اینسو در کشور وجود دارد و فراگیر گردیده و باید در مبارزه با آن قدم های موثری برداشته شود که تقویت حکومت داری الکترونیک در کاهش و مهار آن، حکومت را یاری می رساند.

در ۱۳ سال اخیر، پیشرفت های در این عرصه صورت گرفته و سهولت هایی نصیب مردم افغانستان گردیده است که به یکبارگی به آن نایل آمدند. اما از ضربه های اقتصادی هم که برای مردم وارد می گردد و قطره قطره دریا گونه به کیسهٔ شبکه های مخابراتی واریز می شود، نباید چشم پوشید. در حال حاضر شرکت های خصوصی مخابراتی (روشن، افغان بیسیم، اریبا، سلام و اتصالات) و یک شرکت دولتی (افغان تلی کام) در کشور فعالیت دارند.

اکثر ولایات کشور تحت پوشش خدمات تکنالوژی معلوماتی (تلفن همراه و انترنت) قرار گرفته اند و میلیون ها نفر در کشور استفاده می نمایند اما مردم از پائین بودن کیفیت این خدمات و بلند بودن نرخ آن ها شاکی اند. بدین مناسبت، از مسوولان وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی و شرکت های مخابراتی می خواهیم تا در زمینهٔ بلند بردن خدمات وکاهش نرخ مکالمات و هزینهٔ انترنت، اقدام جدی نمایند.

درست است که پیشرفت تکنالوژی معلوماتی کارهای زیادی را در جهان ساده و دسترسی به آن را سهل ساخته است، اما مراجع اجتماعی، فرهنگی و تعلیمی و تحصیلی از چگونگی استفاده و بکارگیری این تکنالوژی، مردم بخصوص جوانان و نوجوانان را آگاهی دهند و از سویی، خانواده ها نیز متوجهٔ فرزندان شان باشند تا خدای ناخواسته با استفادهٔ نادرست آن، خود، خانواده و جامعه را دچار مشکل اخلاقی نگرداند.

ریشه های ترور و دهشت افگنی!

■ همنوا

هر زمانی که از ترور و دهشت بحث می شود رسانه های دولتی و بعضی از رسانه ها، استخبارات خارجی را هدف قرار می دهند که گویا دست خارجی ها در ترور دخیل است و در اکثر موارد عوامل و انگیزه های داخلی را نادیده می انگارند و یا آن را کوچک جلوه می دهند. از زمان داوود خان به اینسو، حکومت ها هر قیام ضد دولتی را دسیسهٔ خارجی دانسته و حقایق و انگیزه های داخلی را از دیده ها پنهان نگه داشته اند.

استخبارات خارجی:

نشانهٔ اول حکومت ها و برخی از رسانه ها استخبارات خارجی است، این استخبارات می تواند اهداف و مقاصد گوناگونی داشته باشد:

ـ تضعیف حکومت همسایه می شود یکی ازاین اهداف باشد. استخبارات دور و نزدیک آرزو دارند تا کشور همسایه یک کشور محتاج و دنباله رو باشد و تمام سیاست خارجی و حتی داخلی آن را تعیین نماید. این روش اکثر کشورهای قوی و زورمند دنیاست و مثال های آن در ممالک همسایه نیز دیده شده است.

دولت شاهنشاهی ایران در اواخر دهٔ چهل و اوایل پنجاه، نمی خواست که حکومت های محلی در ایالت های نزدیک مرز ایران در پاکستان شکل بگیرد و آن را خلاف منافع ملی خود تصور می کرد! و گمان داشت که حکومت بلوچها در نزدیک ایران می شود خطری را متوجه سالمیت ایران سازد! دراین مورد مهم که تحریک اقوام یک دلیل می تواند برای ضعیف ساختن کشور همسایه محسوب شود. این مطلب را خان عبدالولی خان از زبان ذوالفقار علی بوتو صدراعظم وقت پاکستان در اواخر دهٔ پنجاه شمسی در رسانه های وقت بیان داشته بود.

امروز نیز همسایگان شرقی و غربی ما به تصور ضعف اقتصادی و سیاسی در افغانستان خیال می کنند فرصت مناسبی بدست آورده اند تا کشور ما را زیر ساحهٔ نفوذ خویش درآورند!

استعمار فرهنگی:

کار در ساحهٔ فرهنگ از شیوه های معمول در دنیای امروز است. مکتب های مختلف سیاسی و اجتماعی در پی گسترش نفوذ خویش بوده و در شرایط قدرت و حاکمیت، قصد دارند تا به زور قدرت و اقتدار فرهنگ خویش را به کشورهای دیگر و به ویژه همسایه ها تحمیل نمایند.

تقویت گرایش های قومی و زبانی که با کشورهای همسایه مشترک می باشد، می تواند یک عامل در استعمار فرهنگی باشد. با تاسف که رسانه ها و قلم بدست ها که باید نقش بیدارگر داشته باشند،، آله دست استعمارگران قرار می گیرند و این گرایش ها را دامن می زنند...

کار در بخش اقتصادی و بازار یابی:

کشورهای نادار وبه ظاهرضعیف را به حیث بازار مصرف خویش به کار می گیرند واز بخش اقتصادی سود می برند....

اینها وده ها عامل دیگر می تواند راه های نفوذ کشورها وقدرت های خارجی درکشورهای ضعیف به حساب اید.

بنا براین کشورهای قدرتمند از راه های دیگر وبدون به کارگیری زور، اهداف خود را برکشورهای ضعیف تحمیل می کنند....

عامل و انگیزهٔ اصلی: برخلاف تصورشایع ، استخبارات خارجی به خاطربول ویا امتیازات افرادرااستخدام نمی کنند وافراد انتحاری را اموزش نمی دهند.

افراد انتحاری و بمب گذار را آموزش فکری داده وبه اتان تلقین می کنند که درکشورشما کفرحاکمیت دارد ونشانه های روشن ان را با فلمها وبرنامه های تلویزیونها که همه ازسوی کشورهای بیرونی تمویل می شوند، به تکرارمی گویند و درس می دهند.

این افراد داوطلب مغزشویی می شوند وبا یک احساس به نبرد می روند و گویا راهی بهشت اند وبه شوق شهادت اماده می شوند...

عامل و انگیزه اصلی در فعالیت های تخریبی وانتحاری عامل اخیر بسیار مهم است علما می توانند با تبلیغ وروشنگری اذهان جوانان را به راه درست هدایت نمایند ود رکنار ان ازدولت تعهد بگیرند که جلو فحشا و منکرات را خواهند گرفت وراه ودلیلی برای انتحاری ها باقی نخواهند گذاشت.